

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Kamino International Logistics BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Hoge Raad der Nederlanden – Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 281, s. 1) – Monitor kolorowy, który może odtwarzać sygnały pochodzące zarówno z maszyny do automatycznego przetwarzania danych jak również z innych źródeł – Klasyfikacja do pozycji 8471 CN – Zastosowanie i ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 754/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 118, str. 32)

Sentencja

- 1) Klasyfikacja do podpozycji 8471 60 90 monitorów takich jak monitory stanowiące przedmiot sprawy przed sądem krajowym jako urządzeń w rodzaju stosowanych „zasadniczo” w systemie automatycznego przetwarzania danych w rozumieniu uwagi 5 B lit. a) do działu 84 Nomenklatury Scalonej stanowiącej załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. nie jest wykluczona z tego tylko względu, że mogą one odtwarzać sygnały pochodzące zarówno z maszyny do automatycznego przetwarzania danych, jak również z innych źródeł.
- 2) Dla celów ustalenia, czy monitory takie jak monitory będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym stanowią urządzenia w rodzaju stosowanych zasadniczo w systemie automatycznego przetwarzania danych, władze krajowe, włącznie z sądami, powinny zastosować wskazówki zawarte w notach wyjaśniających odnoszących się do pozycji 8471 Systemu Zharmonizowanego ustanowionego na mocy Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, sporządzonej w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. oraz na mocy protokołu zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r., w szczególności pkt I–5 części działu I D poświęconej monitorom maszyn do automatycznego przetwarzania danych.
- 3) Rozporządzenie (WE) nr 754/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej nie ma zastosowania w zakresie dotyczącym klasyfikacji taryfowej monitorów będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – M. Elgafaji, N. Elgafaji przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-465/07) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE – Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźca lub statusu ochrony uzupełniającej – Osoba kwalifikująca się do ochrony uzupełniającej – Artykuł 2 lit. e) – Rzeczywiste ryzyko wystąpienia poważnej krzywdy – Artykuł 15 lit. c) – Poważne i zindywidualizowane zagrożenie życia i integralności osoby cywilnej, wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach konfliktów zbrojnych – Dowód)

(2009/C 90/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M. Elgafaji, N. Elgafaji

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Nederlandse Raad van State – Wykładnia art. 2 lit. e) i art. 15 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony – Normy minimalne dotyczące wymogów uzyskania statusu uchodźcy – Poziom ochrony równy ustanowionemu na mocy art. 3 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka, lub w przypadku gdy nie ma to miejsca, kryteria znajdujące zastosowanie w celu ustalenia rzeczywistego ryzyka indywidualnego zagrożenia wynikającego z przemocy nieselektywnej.

Sentencja

Wykładni art. 15 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony w związku z art. 2 lit. e) tej dyrektywy należy dokonywać w taki sposób, że:

— istnienie poważnego i zindywidualizowanego zagrożenia życia lub integralności osoby wnoszącej o ochronę uzupełniającą nie jest uzależnione od przedstawienia dowodu na to, że stanowi ona konkretny cel przemocy ze względu na elementy charakteryzujące jej sytuację osobistą;

— istnienie takiego zagrożenia może wyjątkowo zostać stwierdzone, jeżeli przemoc nieselektywna charakteryzująca trwający konflikt zbrojny – której oceny dokonują właściwe organy krajowe rozpatrujące wniosek o przyznanie ochrony uzupełniającej lub sąd państwa członkowskiego, do którego przekazano do rozpatrzenia odmowę przyznania takiej ochrony – osiągnęła poziom na tyle wysoki, że istnieją istotne podstawy, aby uznać, iż jeśli dana osoba wróci do omawianego państwa lub regionu, może narazić się na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej i zindywidualizowanej krzywdy ze względu na sam fakt przebywania na tym obszarze.

(¹) Dz.U. C 8 z 12.1.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Commune de Sausheim przeciwko Pierre Azelvandre

(Sprawa C-552/07) (¹)

(Dyrektywa 2001/18/WE – Zamierzone uwolnienie organizmów genetycznie zmodyfikowanych – Miejsce uwolnienia – Poufność)

(2009/C 90/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Commune de Sausheim

Strona pozwana: Pierre Azelvandre

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Conseil d'Etat (Francja) – Wykładnia art. 19 dyrektywy Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz.U. L 117, str. 1) i art.4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (Dz.U. L 41, str. 26) – Pojęcie „miejsca uwalniania” organizmów genetycznie zmodyfikowanych (GMO) – Uwalnianie ograniczone do konkretnej działki ewidencyjnej czy dotyczące większego obszaru geograficznego (gmina,

kanton, departament)? – W pierwszym przypadku możliwość odmowy udostępnienia oznaczeń ewidencyjnych danej działki z powodów związanych z ochroną porządku publicznego i bezpieczeństwem osób i mienia

Sentencja

1) „Miejsce uwolnienia” w rozumieniu art. 25 ust. 4 tiret pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG jest ustalane na podstawie każdej informacji dotyczącej uwolnienia przedstawionej przez zgłaszającego właściwym organom państwa członkowskiego, na terytorium którego ma nastąpić owo uwolnienie, w ramach procedur przewidzianych w art. 6–8, 13, 17, 20 lub 23 tej dyrektywy.

2) Zastrzeżenie dotyczące ochrony porządku publicznego lub innych interesów chronionych przez prawo nie może zostać podniesione przeciwko udostępnieniu informacji wymienionych w art. 25 ust. 4 dyrektywy 2001/18.

(¹) Dz.U. C 37 z 09.02.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Athesia Druck Srl przeciwko Ministero delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-1/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT – Artykuł 9 ust. 2 lit. e) – Artykuł 9 ust. 3 lit. b) – Trzynasta dyrektywa VAT – Artykuł 2 – Miejsce świadczenia – Usługi reklamowe – Zwrot podatku VAT – Przedstawiciel podatkowy)

(2009/C 90/08)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Athesia Druck Srl

Strona pozwana: Ministero delle Finanze, Agenzia delle Entrate